

EDINOST

Posamezne številke po 8 vin., zastave 10 vin. Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: oglasi trgovcev in obrtnikov ...

ZVEZNA ARMADNA POROČILA.

AVSTRJSKO.

DUNAJ, 2. (Kor.) Uradno se razglašajo: Na gorskih frontah je topovski boj zopet oživel na več krajih. Ob ustju Piave je bil danes po polnoči italijanski sunek odbit.

NEMSKO.

BEROLIN, 2. (Kor.) Veliki glavni stan javlja: Zapadno bojišče. — Armada kraljeviča Rupprehta: Topovski boj na mnogih točkah fronte. Angleški delni napadi jezno reke Lys in severno Alberta so se izjalovili ob težkih izgubah. — Armada nemškega cesarjeviča: Jugovzhodno Noyona smo potisnili sovražnika kljub erdemu odporu v gozd pri Caiepont in Montagne. Zavzeli smo višine vzdolga Montin nous Touventa in močno zadržale sovražne črte zapadno Noyona.

Na obeh straneh reke Ourcq smo vrtili sovražnika preko odseka Savieres in osvojili vzhodno pri Passy in Courchamp.

Ob Marai je položaj neizpremenjen. Na severnem delu reke nahajajoči se del Chateau Thierrya smo odbili sovražnika. Severovzhodno Vermeuzila in na obeh straneh Ardre srditi protinapadi Francozov. Sovražnik je bil odbit s krvavimi izgubami.

Vzhodno Reimsa smo tekom krajevne sunke vdrl v francoske jarko pri St. Leonardu in v veliki posadki začasno od nas zasedeneja forta Pompeja.

Francosko - ameriška skladišča pri Fere en Partenoisu z ogromnimi zalozami so v naših rokah. Uplenili smo tam mnogo nad pol milijona topovskih krogel in ogromne zalozne pionirskega in telegrafskega orožja, kakor tudi nad tisoč vozov.

Prvi generalni kvartirništer pl. Ludendorff.

NEMSKA OFENZIVA NA ZAPADU.

BEROLIN, 1. (Kor.) Od 21. marca do 1. junija je bilo v bojih na zapadni fronti njeht nad 175.000 mož in uplenjenih mnogo nad 2000 topov. Številna strojeva, ki znaša mnogo tisoč, in obsega druga nepreglednega vojnega materiala, ni mogoče navedi še niti približno. Temu je priležni še ogromne zalozne obleke in orodja, lazaretov in nedotaknjene municijske skladišča največjih kalibrov, letal, lokomotiv, železniških vozov, avtomobilov, tankov in sotorov. Samo eno v ozemlju Alsace uplenjenih municijskih skladišč je imelo nad 100.000 krogelj vseh kalibrov. Vrednosti, ki jo je izgubila ententa na vzidanem materialu, lesu, betonu, poljskem orodju, telefonskih napravah itd. na več sto kilometrov dolgi napadnih fronti, ni mogoče premeniti. Osvojitve obsežnega obdelanega ozemlja pooprstuje prehranjevalne težkoče Francije, poškodno, ker je izgubila celo vrsto največjih železnic in je dovajanje jako oteženo, kar priležja vsled pomanjkanja ljudske prostornine dvojni v poštev. Visoko število ujetnikov in krvavih izrab pa istočasno zmanjšuje tudi delazmožnost vojne industrije in ladjedelice. Uničevanje sovražnih bojnih sredstev in bojne sile se je torej zopet močno približalo končnemu vojnemu cilju.

SOVRAZNA URADNA POROČILA.

Italijansko poročilo.

1. junija. — Med Gardskim jezercem in Adijo, na asijski planoti in na obeh straneh Brente so bili topovski boji precej močni. V sovražnih zalozah pri Mezzo Selve so povzročili angleški topovi požar. Na Monticello in Monte Como so bile sovražne patrulje razpršene. V letalskih bojih smo sestrelili 4 sovražna letala.

Letalski napadi na Pariz.

PARIZ, 2. (Kor.) Uradno se poroča: Ob 12^h ponoči je bil naznanjen alarm. Več skupin sovražnih letalcev je napadlo pariško ozemlje. Bile so srdito obstreljevane od obrambnih baterij. Delovalo je tudi več drugih obrambnih sredstev. Vrženih je bilo več bomb, vendar pa je naznanjenih le malo ranjencev.

Praznovanje obletnice pomorske bitke pri Skageraku v Angliji.

LONDON, 1. (Kor.) Društvo angleških in tujih mornarjev je imelo povodom druge obletnice bitke pri Jütlandu demonstracijsko zborovanje, na katerem je admiral Jellicoe najprej slavil čine trgovske mornarice, kakor je govoril o nasilstvih podvodnikov. Podvodniki da so po torpediranju ladij obstreljevali angleške in inozemske mornarje in jih namenoma pobili v nadi, da izpodkopljajo moralo mornarjev. La tak način je bilo umorjenih okoli 12.000 mornarjev. Diviši minister lord Crewe je govoril o zahtevi, da naj se odrede za grozodejstva nemških podvodnikov represalije. Takli zločinci naj se pobesijo kakor razbojniki.

Vpoklici v Ameriki.

WASHINGTON, 1. (Kor.) Uradno se poroča: Tekom meseca junija bo poklicanih pod orožje 280.000 mož.

PODLISTEK.

Pustolovčevi zapiski.

Roman. Iz francoskega prevedel A. R.

— Toda pripovedujte dalje. Kaj se je zgodilo z vami potem, ko ste pobegnili?

— Nekako celo leto sem se potepal brez strehe in skoraj brez kruha.

— Od česa ste pa živel?

— Sadje sem pobiral z drevja in krompir s polja in sem si ga pekeli. Če je bilo lepo vreme, sem spal v gozdu, o slabem vremenu sem se pa zahtekel v kak skedenj ali zapuščeno kočjo.

— Revez! Kakšno življenje!

— Bilo je res težavno in zato sem se ga tudi kmalu naveličal in si zaželel, da bi prišel v veliko mesto. Prepotoval sem del Francoske in sem se nahajal v bližini Lyona. Ker pa je bila moja obleka popolnoma raztrgana, sem si dejal sam pri sebi, da me gotovo kot potepuha zapro, kakor hitro pridem do vrat.

Francoska zbornica.

BERN, 1. (Kor.) Clemenceau je izjavil v francoski zbornici, da ne more privoliti v debato o Interpelaciji Cachina glede vojaških operacij, da pa bo podal v tisk v zbornici primerno izjavo. Armadni odsek francoske zbornice je naprosil Clemenceaua, naj se zgleda kmalu v odseku.

Francosko - ruski odnosi.

MOSKVA, 1. (Kor.) Ljudski komisar za vnanje stvari Čičerin je naznanil imenovanje ruske vlade francoski vladi, da izjave francoskega veleposlanika Noulensa v teh težkih dneh niso primerne, da bi se izboljšali odnosi med Francijo in Rusijo.

RESOLUCIJE NEMSKO SOCIJALISTIČNE STRANKE.

DUNAJ, 1. (Kor.) »Sozialdemokratische Korespondenz« poroča: Dne 31. majnika se je vsrila na Dunaju rizična konferenca nemške socijalistične rearske stranke v Avstriji, ki so se je udeležili zaupniki iz vseh dežel in vsi poslanci. Poročilo poslancev Seitzla in dr. Rennerja o gospodarskem in političnem položaju in položaju v posameznih deželah je sledila obširna debata, naki je bila sprejeta resolucija, ki protestira proti odgoditvi državnega zbora, čezar delovanje je v sedanjem gospodarskem in političnem položaju Avstrije nujno potrebno. Dalje je bila sprejeta resolucija, ki pravi, da mirovne pogodbe v Brestu Litovskem in Bukarešti naspromptno načelom sporazumnega miru brez aneksij in odškodnin. Zato se protestira proti vsebini teh mirovnih pogodb in zahteva, da se predlože mirovne pogodbe pred ratificiranjem državnemu zboru v preizkušnje in odobrenje. Državna zbornica pozivlja vlade osrednjih vlad, naj ponudijo vladam sovražnih držav splošen mir na sledečih temeljih: 1. Ustanovitev zveze narodov vseh dežel, ki naj izvede splošno razoroženje in reši vse spore med narodi potom razsođenju. 2. Odpoved vsem aneksijam in odškodninam tako na zapadu in jugu, kakor tudi na vzhodu in jugovzhodu. 3. Mejna narodom, ki so se odelpili od Rusije, naj se dovoli pravica popolnega samoodločevanja. Končno je bila sprejeta resolucija glede prehranjevalnih razmer, ki odklanja vsako odgovornost za pogreške prehranjevalne službe in vladajoče obupno stanje, kar so zakrivil v veliki meri naše ustavne razmere z Ogrsko, slaba organizacija uprave in očitna pohlepnost vladajočih razredov.

Volitve za romunsko zbornico.

BUKAREŠT, 2. (Kor.) Volitve za romunsko zbornico, ki naj sprejme romunsko mirovno pogodbo in sklene izvolitev konstituanste, so se pričele večerj z volitvami za prvi senatni kolegij, ki šteje 60 senatorjev. Razven par neodvisnih, ki so izstopili iz organiziranih strank Bratiana in Joneasca, so kandidirali le pristaje vladne stranke. V prihodnjih dneh se bodo vršile volitve za drugi senatni kolegij in za tri zborniške kolegije.

Strahovit požar v Carigradu.

CARIQRAD, 1. (Kor.) Listi objavljajo obsežna poročila o velikem požaru v Stambulu, ki je izbruhnil predvečerjemjamo o polnoči in je bil pogasjen šele večerj zvečer. Vogen je nastal vsled neprimidnosti. V neki hiši v mestnem delu suliana Salima ob Zlatem rogu je padla namreč gorila cigareta v neko petrolejko. Ker so bile v bližini nahajajoče se hiše lesene in je vel vrh tega močen jugozapaden veter, ni bilo mogoče pogasiti ognja kljub nadloveskim naporom. Ognjeno merje se je razširilo na več mestnih delov. Uničenihi je bilo veliko število hiš mohamedancev, ki so bile večinoma last revnih ljudskih slojev.

Habsburška monarhija in jugoslovansko vprašanje.

Povodom obletnice majniške deklaracije pripoveduje dunajski dopisnik »Slovenca« o svojem zadnjem razgovoru s pokojnim drom. Krekom. Govorila sta o deklaraciji. Dr. Krek je menil: »Misel naše deklaracije mora tako prinihtiti med naše ljudstvo, da se zrase žnjim.« In dr. Krek ga je opozoril na svoj članek v »Süddeutsche Monatshefte«, pod gornjim naslovom čes: se da kaj porabiiti. To je bil zadnji nemški članek pokojnika. Članek se je glasil: Jugoslovani je zemljepisni pojem. Od Karnijskih in Julijskih alp do Crnega morja, od Mure do solunskih vrat, do Egejskega morja, globoko tja notri v albanske gore, prebiva domala 17 milijonov Slovanov, katerih narečja so si med seboj tako sorodna ter se tako prelivajo druga v drugo, da ni mogoče določiti, kje eno prenehuje in se drugo začne, in ki se morejo brez težave v najkrajšem času sporazumeti med seboj. Sava s svojimi priokli in Donava v svojem donjemem teku večeta njihova bivališča, ki tako

sem prišel v Lyon. Ker mi je ostalo še nekaj malega drobiža, sem mogel dva ali tri dni jesti v ljudskih kuhinjah in tudi plačati prenočišče. Ko pa je denar izginil, pa tudi nisem videl več, kaj naj jem in kje naj spim. Takoj prvo noč me je pograbila na ulici patrulja in na policiji sem bil obsojen zaradi potepuštva v osemndesni zapor. Ko so me izpustili, mi ni ostala druga izbira, kot poginiti lakote ali pa krasti, in ker mi je oboje ugajalo enako malo, sem sklenil, da grem v vojake.

— V vojake?

— Da.

— Toda pri nas ne more postati nihče vojak, kdor ni star osemnajst let in nima v redu svojih listin.

— Res je tako; star sem bil šele sedemnajst let in pol in sploh nisem imel nikakršnih listin.

— In kako ste premagali to dvojno težavo?

— Neki vrli deček, s katerim sem se seznanil v zaporu in sem se mu smilil, mi je preskrbel rojstni list svojega brata, ki je umrl v svojem devetnajstem letu.

— In ta rojstni list ste uporabljal kot svoj?

— Da.

nih, s krvjo pisanih dokazov. Ni pa mogoče tajiti, da je bodisi zunanji, bodisi notranji politika monarhije dajala pobude za poglubitve in razvoje velikosrbske ideje. Carinska vojna monarhije s Srbijo, ki se je počela l. 1905., je okrepila sovinitven ter polagoma prisilila k molku hladno računajoče realne politike, ki so dobro poznali gospodarsko odvisnost Srbije od monarhije. Ta carinska vojna je dala povod za resna pogajanja med Srbijo in Bolgarijo o carinski uniji, ki jo je bolgarsko soprobanje leta 1906. formalno že sprejelo, srbska skupščina je pa ni potrdila. Bolgarija je torej šla tedaj dalj nego Srbija. Imamo povoda za trditve, da so se pogajanja o carinski uniji v politični smeri pletla dalje ter se končala z balkansko zvezo, ki je imela izrazito naperjeno svojo ost proti monarhiji. Učimo se iz tega: Država, ki hoče voditi balkansko politiko, mora z vsemi balkanskimi državami živeti v prijateljsstvu ter zato gojiti in čuvati njihovo medsebojno prijateljstvo ali pa odporne dele anektirati in asimilirati. Profesor dr. Redlich piše v svojem najnovejšem delu »Oesterreich-Ungarn als Grossmacht«, Berlin, (A. Schwetschke u. Sohn, 1917, stran 39.): »Če hočemo razvoj in življenjski pokret kakega naroda pravilno razumeti, ne smemo pri nepristranskem presojanju smatrati dostikrat od slučaja postavljenih političnih meja kot zapor, ki bi jo tudi duševno oko ne moglo obvladati. Če si hočemo ogledati kak narod, se ne smemo ustaviti pri državah ali deželah. S tega stališča nam je treba motriti z enim pogledom prebivalce Srbije, Crnogore, Bosne, Dalmacije in Hrvat-ske. Če pa motrimo Srbe v njihovi narodni skupnosti, uvidimo, da so jadranski narod.«

Ta izjava nemško-avstrijskega učenjaka jasno osvvetljuje zvezo med zunanjo politiko monarhije ter med vedno rastočim sovraštvom Srbije. Ali mora monarhija, ki naj brezpogojno čuva svoje stališče ob vzhodni Adriji, Srbe smatrati kot jadranski narod ter to spraviti v sklad s svojimi ostalimi interesi, kar pa je možno le, če jih popolnoma priključi nase; ali pa se mora sprilazniti z nevarnostjo neprestanih sovražnosti, potom katerih bo Srbija iskala pota do Adrije. Da bi podrobneje razpravljali o notranji politiki monarhije z ozirom na Hrvate in Slovence, to nam prepoveduje takt in pa vojno stanje. Opomnimo le, da je agitacija za idejo združenja z državno samostojnimi krvnimi sorodniki, kakor jo je zapriševale vselrbsko gibanje, toliko težja, kolikor manj snovi v notranjih razmerah nudi za osvobodilno akcijo.

Srbija in Crnagora ležita premagani na tleh. Monarhija ju ima v oblasti. Je je premagana tudi velsrbska ideja? Pustimo iz nje dinastijo Karađorđevićev ter Belgrad, ostaneta nam še dva bistvena dela: narodno edinstvo Slovencev, Hrvatov in Srbov ter stremiljenje, temu edinstvu dati izraza v lastni državnosti. Ta dva bistvena dela nista mrtva. Živita celo silno krepko življenje ter se bosta razvijala in oti smeri, ki jo jima da monarhija. V monarhiji živeti Jugoslovani žele bolj ko kedaj, naj bi ta razvoj okrepil skupno državo ter dvignil sijaj Habsburžanov. Mislileci in proračunajoči duh pa tudi ve, da občutje sedanje generacije ni merodajno za bodočnost ter da ideje, ki so od njih zavisni eksistenčni pozoji kakega naroda, ne umro, marveč korakajo s sebi lastno silo do uresničenja. V okviru monarhije ni omejevalo na Jugoslovane, ki imajo tukaj svoj dom; hoče rešiti jugoslovansko vprašanje hrvatsko državno pravo. Temelj na tem, da je Hrvatska najstarejša kraljevina med kraljevinami v okviru monarhije (od l. 925.) ter da je l. 1163, ko je izumrla domača dinastija, ogrski kralj Koluman sicer zasedel hrvatski prestol, da pa je zveza z Ogrsko pomenila personalno unijo, kar posebno dokazuje dvoje zgodovinskih dejstev: Po smrti Ladislava II. ki je l. 1526. padel pri Mohaču v boju proti Turkom, je izvolil hrvatski sabor na Cetinju dne 1. januarja 1527. soglasno Habsburzava Ferdinandu za kralja ter potrdil dedno pravo njegovih dedičev. Ogrska je bila razcepjena in je do 1687 ostala volivno kraljevstvo. Tudi pragmatično sankcijo Karla VI. ki določa dedno pravo ženskih članov, so Hrvate samostojno sprejeli pred Ogrl l. 1712.

Državnopravno spada k Hrvatski tudi Dalmacija, dejansko pa k avstrijski državi polovici. Svoje poslance pošilja na Dunaj in ne v Zagreb. Zgodovinsko je bila izza najstarejših časov sestaven del Hrvatske. Na podlagi zgodovinskih dejstev se hrvatska državna ideja razširja tudi na Istro, Bosno in Hercegovino.

Zveza slovenskih dežel s Hrvatsko temelji zgodovinsko na bratski solidarnosti, ki se je kazala posebno v bojih proti Turkom in ki je izražena tudi v raznih pogodbah in konfederacijah (n. pr. l. 1620). Slovensko je bilo to potrjeno v hrvatski pragmatični sankciji, kjer je rečeno, da ima na Hrvatskem le oni Habsburžan pravico do dednega nasledstva, ki obenem vlada Štajersko, Koroško in Kranjsko (bivališča Slovencev). Ceravno po državah ločeni (tu Avstrija, tam Ogrska), so ven-

dar Slovenci in Hrvati živeli vedno v živahnih kulturnih ter gospodarskih odnosih, ki so krepili v ljudskih masah zavest edinstva slovensko-hrvatskega naroda ter razvili v njih srca idejo državnega združenja kot predpogojo narodnega obstanka.

Dne 19. in 20. oktobra l. 1912. so zborovali v Ljubljani zastopniki slovensko-hrvatskega naroda (deželni in državni poslanci) ter so izvršili od ljudstva z navdušenjem pozdravljeni sklep: »Izjavljamo, da Hrvati in Slovenci tvorimo narodno enoto. Zato hočemo skupno delati za edinstvo, pravice in svobodni razvoj hrvatsko-slovenskega naroda v okviru habsburške monarhije. Zavedamo se, da so hrvatsko-slovenske dežele odločilnega pomena za stališče monarhije kot velevladstvi, in kakor se zavedamo svojih dolžnosti do monarhije, tako odločno zahtevamo in pričakujemo, da se tudi monarhija zave svojih dolžnosti napram našemu narodu.«

V vsakem pogledu, in ne v zadnji vrsti zato, ker so Slovenci in Hrvati po svojem katoliškem versstvu docela navezani na zapadno kulturo ter se z ozirom na pravoslavlje in bizantinstvo izpopolnjejuje medseboj, je ne le inteligentni, marveč tudi ljudstvu čisto jasno, da bi morala l slovenski in hrvatski del naroda brez svojega združenja narodno shirati. Tudi ta ideja ne more umreti, in bila bi nezmerna škoda, ko bi v bodočnosti morala živeti v nasprotju z vodilnimi idejami monarhije. Saj gre za narod, ki čuva Adrijo ter tvori proti Italiji nenadomestljiv branik.

Uresničeni hrvatske državne ideje bi ne sledilo le združenje v monarhiji živeti Jugoslovani, marveč tudi njihova državna samostojnost. Ne dotikamo se pri tem usode Srbije in Crnogore, čeprav moramo brez ovinkov priznati, da vsebuje hrvatska državna ideja dovolj prostora tudi za rešitev tega vprašanja na podlagi narodnega edinstva Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Popolnoma izvedena hrvatska država bi imela v monarhiji isto samostojnost ko Ogrska ali Avstrija. Trilateralno Vprašanje, ali in kako naj bi se skupne stvari obravnavale v centralnem parlamentu, ne spada sem. Smemo pa opomniti, da bi se vprašanje centralnega parlamenta ter obravnavanje skupnih stvari v trilateralu dalo mnogo lažje rešiti, nego v dualizmu. Potom trilateralu pa bi se tudi najbolje rešilo ne le vprašanje, kaj naj bo z Bosno in Hercegovino, marveč tudi gospodarska skupnost Dalmacije z zaletjem, vsled česar bi se nepriskakovano živahno dvignila ta čudovita prekrasna, a iz državnopravnih razlogov doslej tako zanemarjena dežela.

Zanimivo je, kako se različni politiki, tudi nemški, trudijo, da bi opravičili trilateralno misel ter preokrenili mišljenje. Proti bolznim, ki do sledje še nasprotujejo. Proti bolznim, da bi nova država zaprla Nemcem pot do Adrije, predložajo n. pr., naj bi glavne luke (Trst, Reka, morda tudi Šibenik, Kotor) ter tja vodeče glavne proge bile neposredno državne. Pri tem pa pozabljajo, da občutja ni mogoče premeniti z dokazi. Impresija, ki je dajala vzhvalne proge okupaciji Bosne in Hercegovine — naj se monarhija vedno varuje kakor šnekel pomočnike Slovanov v svoji notranosti — še vedno traja. Popolnoma je napačna ter za monarhijo, njeno balkansko politiko ter njeno pomorsko oblast naravnost katastrofalna. Toda obstoja in ž njeno moramo računati. Vprašanje je le, če k novi orientaciji ne bo edina pot ta, da se uresniči ideja, ki vzbuja bolazen. Ozirom naše politike napram Italiji, razumljivi vsled zveznega razmerja, ter vsled njih Jugoslovanom neprijaznih vladnih metod je konec, kakor upamo. Potreba, Bolgarijo obraniti na strani zaveznikov, se ne da tajiti. Pomisliti je pri tem, da je Bolgarija že doslej pazno zasledovala usodo Jugoslovana v monarhiji ter da nikakor ni tako izključeno, da sčasom Sofija postane privlačna točka za vse Jugoslovane. Svobodni slovensko-hrvatski-srbski narod v monarhiji bi se držal svojega Zagreba in Ljubljane. Naveli smo že dosti razlogov za njihovo združenje. Ni zadnji razlog, ki ga ugotavljamo, ta, da danes iz teh blagoslovljenih dežel monarhije več nego 500.000 osebe išče kruha onkraj oceana ter da je število analfabetov ponekod še grozno.

Redlich pravi v svojem zgoraj omenjenem najnovejšem delu o ruskih narodnostih z nenavadno širokim vpogledom: »Ko te narodnosti nekega dne v svojih širokih masah začutijo potrebo po večji samostojnosti in kulturni svobodi, zadosti njihovim željam avtonomija. In brez dvoma bližajoč se liberalna Rusija bo s tem težkoda varčevala. Potem pa se razmere v Rusiji uredi mnogo lažje in enostavnost nego pa se je na primer to v zadnjem stoletju godilo v Avstro-Ogrski.«

Liberalna, demokratična Rusija je tu. Bili so se panrusizma, izvirajočega iz caristične Rusije, tudi z ozirom na Jugoslovane. Je li ta nevarnost danes manjša? Med severnimi in južnimi Slovani prebivajo Nemci, Madjari in Rumuni. Ni li v njihovem najbolj živem interesu, da ustvarijo razmere, ki

spod baron, kako dražestna in zapeljiva so ta dekleta v svojih kratkih krilih, izveznih haljinah, dolgih kitah in preljubkih cepcah.

— Bog ljubezn in bog volje sta brata.

— Tako vsaj pravijo. Skratka, ljubimo me je velikotoliko odškodovala za dolgočasnost vojaške službe, in nisem se mogel pritoževati zoper svoje usodo, dokler ni bilo semnja v Kehlju.

— Semnja v Kehlju?

— Da, v Kehlju, onem ljubkem kraju, ki ga je pol na Francoskem, pol pa na Nemškem. Čez Ren vodi most, ki tvori tu mejo, in na mostu stojite dve straži, francoska na desni in nemška na nasprotni strani. Semeni v Kehlju je znan v vsej Alzaciji. Tu se pleše, igra in tjakaj prihajajo ob tel priliki tuji troyci, komedijantje in tako dalje. Že dolgo časa smo se domenili s tovariši, da porabimo to lepo priložnost za zabavo. Vzeli smo si deset ur dopusta in smo šli, satec se in smelo z dekleti, ki so šle same ali s svojimi ljubimi tjakaj.

— Vaša pripoved, dragi moj, postala zelo idilična, — ga je prekinil baron de Maubert; — neha se pa gotovo z žaloigro? (Dalje.)

Potemtakem tudi niste služil pod imenom Louisa Hanibala?

— Ne, temveč kot Peter Nicou sem nosil slavne rdeče hlače.

— Vojašniško življenje vas je torej mikalo?

— Ne varno preveč. Zlasti mi ni ugajala disciplina in bogve kolikokrat na dan me je obšla volja, da bi podčastniku svojega polka zlomil rebra, ker s) misliti, da smejo zaradi onega koščka vrvice na rokavu, ravnati z menoj kot svinja z mehom.

— To vam je v čast in dokazuje, da imate srce na pravem mestu.

— Vendar pa sem se kolikor mogoče varoval... zaradi vojnega sodišča in zaporu... in morda bi bil dosegel v devetnajstem linjskem polku svoje, kakor vsak drug, če bi se ne bil zgodil nepričakovan dogodek.

— Kaj se je zgodilo vendar?

— Gospod baron, reči vam moram, da mi uniforma ni pristojala ravno najslabše; ne da bi se hvalil, lahko rečem, da nisem bil napačen.

— Verjamen.

— Tri tedne smo bili v posadki v Strassburgu, in dasiravno sem bil prostak, sem vendar pobudil pozornost marsikateri Alzacianke, in saj veste, go-

— Potemtakem tudi niste služil pod imenom Louisa Hanibala?

— Ne, temveč kot Peter Nicou sem nosil slavne rdeče hlače.

— Vojašniško življenje vas je torej mikalo?

— Ne varno preveč. Zlasti mi ni ugajala disciplina in bogve kolikokrat na dan me je obšla volja, da bi podčastniku svojega polka zlomil rebra, ker s) misliti, da smejo zaradi onega koščka vrvice na rokavu, ravnati z menoj kot svinja z mehom.

— To vam je v čast in dokazuje, da imate srce na pravem mestu.

— Vendar pa sem se kolikor mogoče varoval... zaradi vojnega sodišča in zaporu... in morda bi bil dosegel v devetnajstem linjskem polku svoje, kakor vsak drug, če bi se ne bil zgodil nepričakovan dogodek.

— Kaj se je zgodilo vendar?

— Gospod baron, reči vam moram, da mi uniforma ni pristojala ravno najslabše; ne da bi se hvalil, lahko rečem, da nisem bil napačen.

— Verjamen.

— Tri tedne smo bili v posadki v Strassburgu, in dasiravno sem bil prostak, sem vendar pobudil pozornost marsikateri Alzacianke, in saj veste, go-

— Potemtakem tudi niste služil pod imenom Louisa Hanibala?

— Ne, temveč kot Peter Nicou sem nosil slavne rdeče hlače.

— Vojašniško življenje vas je torej mikalo?

— Ne varno preveč. Zlasti mi ni ugajala disciplina in bogve kolikokrat na dan me je obšla volja, da bi podčastniku svojega polka zlomil rebra, ker s) misliti, da smejo zaradi onega koščka vrvice na rokavu, ravnati z menoj kot svinja z mehom.

— To vam je v čast in dokazuje, da imate srce na pravem mestu.

— Vendar pa sem se kolikor mogoče varoval... zaradi vojnega sodišča in zaporu... in morda bi bil dosegel v devetnajstem linjskem polku svoje, kakor vsak drug, če bi se ne bil zgodil nepričakovan dogodek.

— Kaj se je zgodilo vendar?

— Gospod baron, reči vam moram, da mi uniforma ni pristojala ravno najslabše; ne da bi se hvalil, lahko rečem, da nisem bil napačen.

— Verjamen.

— Tri tedne smo bili v posadki v Strassburgu, in dasiravno sem bil prostak, sem vendar pobudil pozornost marsikateri Alzacianke, in saj veste, go-

